

Nyírfalvi Károly

AZ ELSŐ DARABOK

mind a beavatás
kellékei, leragadnak, szaggatva
edénybe kerülnek, onnan a kukába.
Aztán már megy, akár a gyerekkori
ágybavizelés, ahogy sülnek sorban,
anya emlékezni kezd.

*Előbb csak messziről, legközelebb
nem kell keresgélni az önmagát
komponáló tájban, mert mindig
többször mentünk, ahová elég lett
volna egyszer is, a felsz pedig nagy
úr volt nálunk nagylányoknál is,
akár az öreg nénikék, egyszer
betájolni, egyszer körülnézni,
harmadszor megvenni, tán még
alkudni is kicsit...*

Hűvös hűz a házak között, lassan
mén az idő, pedig ugyanúgy, mint
rég, az órák ketyegnek, a nap felkél
és lenyugszik, a föld forog, ráncaink
sokasodnak, lassú mén az idő,
meg-megáll, arcomon legel. Van mit.

(Dunatükör, 2004/7.)

NYÍREALVI KÁROLY 1960-BAN SZÜLETETT BÉKÉSCSABÁN. VERSET ÉS PRÓZÁT,
VALAMINT ESSZÉT ÍR.